

miljøinteresser, at forsigtighedsprincippet skal anvendes i hele fællesskabslovgivningen samt, at vi til enhver tid er rede til at lade tvivls-spørgsmål om miljøgarantien afprøve ved EF-Domstolen.

Beskæftigelsesafsnittet er også væsentligt for os. Med 20 millioner arbejdsløse i EU-landene er det klart, at der må gøres en ekstrainsats. Det kan gøres gennem bedre traktater, men det skal naturligvis også gøres i det daglige arbejde ved topmøder, udenrigsministermøder, arbejdsministermøder osv.

Tiden tillader ikke, at jeg går alle dele af regeringens udspil igennem, men jeg vil gerne også nævne den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Emnet er jo desværre blevet sat mere i fokus af begivenhederne i Bosnien, end det var, da Maastricht-Traktaten blev skrevet. Vi finder det væsentligt, at man åbner op for beslutninger, selv om et eller to lande ikke kan deltage. Der må så findes en ordening for disse. Vi har i et ustabil Europa ikke råd til at lade et enkelt lands holdning blokere for løsninger, der kan hindre, at Europa går i brand igen.

Vi finder det også afgørende, at Europa kan handle på dette område. Humanitære opgaver, krisestyring og fredsbevarelse kan ikke undværes. Danmarks rolle heri har været omfattende, idet vi – inden for FN og NATO – har ydet et stort bidrag. Det er for os væsentligt, at de lande, der måtte ønske det, har mulighed for at yde en tilsvarende indsats gennem de europæiske institutioner. Det vil vi ikke hindre.

Jeg vil også nævne det retlige område. Titlen lyder kedelig, men bag det dækker sig jo væsentlige samarbejdsområder som flygtningepolitik, ulovlig indvandring, økonomisk kriminalitet, narkokriminalitet og andre ting. Det er for os meget væsentligt, at samarbejdet herom effektiviseres. Vi ser alle til daglig, hvorledes disse problemer øges, og hvis vi ikke er rede til at sætte kraftigt ind, har vi et medansvar, hvis det går galt.

Det lykkedes at få Venstre og De Konservative til at slutte op bag udspillet. Det er vi glade for. Det øger Danmarks troværdighed, når der forhandles. Jeg synes i det hele taget, at Venstre og De Konservative har været meget konstruktive og fleksible i forsøget på at nå et resultat. Det vil jeg gerne udtrykkeligt takke de to partier for. Jeg håber til gengæld, at denne linje vil blive fortsat i den periode, hvor forhandlingerne med de andre EU-lande pågår.

Jeg vil også godt takke SF for en velforberedt indsats. Der kom klare meldinger. Der kom klare ønsker – jeg havde nær tilføjet: Mange ønsker. Vi fornemmede klart en vilje til at nå til enighed. Vi imødekom ønskerne et langt stykke ad vejen. Jeg kan nævne: Bedre miljøsam arbejde ved udvidelsen, respekt for landenes historiske og kulturelle traditioner, hensyn til Rusland i det kommende samarbejde, betoningen af ulandspolitikken, ingen forrykkelse af balancen mellem institutionerne, tidligere information af de nationale parlamenter om grøn- og hvidbøger, grøn beskæftigelsespolitik, henvisning til EU om bæredygtig udvikling, forsigtighedsprincippet ind i hele traktatgrundlaget, tvivls-spørgsmål om miljøgarantien for EF-Domstolen, garanti for den danske arbejdsmarkedsmodel, mere forbrugeroplysning, klarere aftaler om udenrigspolitik – især om hvad de enkelte lande er bundet af – tilsagn om, at det retlige samarbejde skal effektiviseres på det eksisterende grundlag, specifikation af, hvad denne effektivisering i det hele taget er, traktatfæstelse og ret til aktindsigt, flere rettigheder til Ombudsmanden og høring om Kommissionsforslag og offentliggørelse heraf.

Det var en lang række ændringer. Det var i øvrigt ændringer, som Socialdemokratiet står inde for af hele hjertet. Desværre rakte det ikke. Vi tror, at SF havde misforstået noget. Ved en forhandling må man som bekendt bøje sig mod hinanden, ellers når det ikke sammen til sidst. Vi synes ikke, at SF bøjede sig. Det er svært at erindre et eneste punkt, hvor SF gav en indrømmelse.

Jeg lægger imidlertid mest vægt på, at der er mange felter, hvor der i realiteten er seks partier, som grundlæggende er enige. Jeg hæfter mig ved den klare støtte til udvidelsen af EU med Central- og Østeuropa, den brede enighed om tiltagene på beskæftigelses- og miljøområdet, opslutningen bag åbenhed, gennemsigtighed og nærhed i EU, de fælles holdninger, der blev skabt omkring udenrigs- og sikkerhedspolitikken, og de nogenlunde ens holdninger til de institutionelle ændringer. Det bør der bygges videre på.

Det er derfor vigtigt, at et så bredt flertal som muligt her i Folketinget i dag afsender et signal til de andre EU-lande om, at den danske regering har opslutning bag sin forhandlingslinje. Det vil styrke chancen for at nå de resultater, vi alle er enige om at prioritere. Alternativet – nemlig at vi alle geråder i konflikt med hinan-